

વैજ्ञानिक पद्धतिथी પાડી/વાઇરડીનો ઉછેર

ડૉ. હિતેશ પરમાર
કૃષિ વિજ્ઞાન કેન્દ્ર
ન. ફુ. યુ. સુરત - ૩૮૫ ૦૦૭

પશુપાલનમાં દૂધ એ આવકનો મુખ્ય સ્પોત છે. દૂધ માટે જાનવરનું વિયાશ થવું જરૂરી છે. પરંતુ સમયસર વિયાશ અને પ્રથમ વિયાશની ઉમર ઘટાડવા માતે વैજ्ञાનિક પદ્ધતિથી પાડી/ વાઇરડીનો ઉછેર કરવો ખૂબજ જરૂરી છે.

સામાન્ય રીતે પશુપાલનનાં ધેંધામાં દર વર્ષ ૨૦-૩૦% જાનવરોને (ગાય/ભેસ) તેની વધતી ઉમર, ગર્ભ ધારણ કરવામાં અનિયમિતતા, એક અથવા વધારે આંચળમાં થયેલું નુકશાન અને દુધનું ઓછું ઉત્પાદન જેવા કારણોને ધ્યાનમાં લઈને જાનવરોનું વેચાણ કરતાં હોય છે. તો તેની સામે એટલા નવા જાનવરો ઉમેરવા પણ પડે તોજ ધણાની સંખ્યા જળવાઈ રહે તો આ નવા ૨૦-૩૦% જાનવરો ઉમેરવા માટે આપણી પાસે મુખ્ય વિકલ્પ પાડી/વાઇરડીનો વैજ્ઞાનિક પદ્ધતિથી ઉછેર કરવો ખૂબજ જરૂરી છે.

આપણું રાજ્ય બીજા બીજા રાજ્યો કરતા દૂધ ઉત્પાદનમાં ધડો પાછળ છે. જેનું મુખ્ય કારણ ધર આંગણે બાંધેલા જાતવાન જાનવરોનો વંશવેલો ઉછેરવા આપણે કાળજી લેતા જ નથી. જો આપણે જાતવાન જાનવરો ઉછેર કરવામાં નિઝણ જઈશું. તો હજુ પણ વિકટ પરિસ્થિતિ આવવાની શક્યતા છે. સારો ઉછેર અને સારી માવજત કરી પાડી-વાઇરડીનું મરણ પ્રમાણ ૧૫% થી વધે નહીં તે રીતે દર વર્ષ વધુને વધુ જાનવરો ઉમેરાય. જેથી બહારથી જાનવર લાવવાને બદલે ઓછું ઉત્પાદન આપતા જાનવરો આપણે વેચી શકીએ તેમ છીએ. આ માટે જરૂર છે કે ધર આંગણે પાડી-વાઇરડી ઉછેર કરવાનાં પ્રયત્નો કરીએ તો વિકાસ વધે. મરણ પ્રમાણ ઘટે અને ઓછા ઉત્પાદનવાળા જાનવરોનું વેચાણ કરી જાતવાન જાનવરોનો ઉછેર કરી શકાય.

પાડી-વાઇરડીઓનો ઉછેર વैજ્ઞાનિક ફેને કરવાથી તેનો શારીરીક વિકાસ સારો થતા પહેલા પદ્ધત બને છે. સમયસર બીજદાર થતા પહેલી ગાભાણ થાય છે. આપણા રાજ્યમાં સામાન્ય રીતે પાડીઓ ચાર-સાડાચાર વર્ષ વેતરમાં આવે છે. જ્યારે સારા ઉછેરવાળી કેટલીક પાડીઓ અઢી-ગાણ વર્ષ ગાભાણ થાય છે. પુષ્ટ ઉમરના જાનવરનું વિયાશ મોડું થાય તે સમય દરમ્યાન પશુપાલકનો ઘાસ, દાણ, માવજત વિગેરેનો ખર્ચ તો થાય છે સાથે-સાથે દૂધ ન મળવાનું પણ નુકશાન થાય છે. આવું આર્થિક નુકશાન અટકાવવા જન્મથી જ બચ્યાનાં ઉછેર અને માવજત પ્રત્યે વિશેષ કાળજી રાખવી જોઈએ.

પાડી/ વાઇરડીનાં મરણોમાં મુખ્યત્વે ચરમ, અપુરતું પાણી અને કરાંદું નહીં પીવડાવવાથી થાય છે. જીલ્લાનાં દરેક પશુપાલક નાના બચ્યા ને પ્રેમથી ઉછેર કરે તો આપણે સારા જાનવરો ધર આંગણે ઉત્પન્ન કરી શકીએ તેમ છીએ. તો બચ્યાનાં ઉછેર માટે નીચેનાં મુદ્દાઓ ને આપણે ધ્યાન પર લઈશું.

૧. ભેસનાં ગર્ભ કાળનાં આંઠ મહિના પછી દ્રોહવાનું બંધ કરવુ. આ સમય દરમ્યાન ગર્ભશયમાં બચ્યાનો વિકાસ જરૂરી થતો હોવાથી ભેસને ૧.૫ કિલો દાણ તથા ૨૦-૨૫ કિલો લીલો સૂકો ઘાસચારાનું મિશ્રણ નાનાં ટૂકડામાં આપવું.

૨. ગાભાણ ભેસ/ગાયને ચોવીસે કલાક તેની ઈચ્છા પ્રમાણે સ્વર્ચ પીવાનું પાણી મળી રહે તેવી વ્યવસ્થા કરવી.

૩. ગાભાણ ગાય/ ભેસને સ્વર્ચ હવા ઉજાસવાળી તથા ભેજરહીત, જંતુરહીત જગ્યાએ બાંધવી.

૪. વિયાશ સમયે બેસવાની જગ્યાએ પરાળની પથારી કરવી. વિયાશ શાંત વાતાવરણમાં કુદરતી રીતે થવા દેવું. વિયાશમાં મુશ્કેલી જણાય તો આણધક માણસોને ન બોલાવતા ડોકટરી સારવાર મેળવવાની વ્યવસ્થા કરવી.

૫. વિયાશ બાદ બચ્યાને સ્વર્ચ કપડાથી સાફ કરવું. નાક, કાન, મોં માંથી ચિકણો પદાર્થ સાફ કરવો. નાળ લાંબો હાય તો સ્વર્ચ ચપ્પા વડે કાપી ટીચર આયોડીનાં પુમ્પું લગાડવું.

૬. જન્મ પછીનાં અડધાં કલાકની અંદરજ નવજાત પશુને ખીરુ(ખરાટું) પીવડાવવું જોઈએ. જે બચ્ચાના વજનના દશમાં ભાગ જેટલું પીવડાવવું જોઈએ અને એક દિવસમાં ગ્રાણીથી ચાર વખત સરખાં ભાગે આપવું.

૭. બચ્ચાને શરૂઆતમાં ૧-૨ લીટર જેટલું માનું દૂધ આપવું અને ગીજા માસમાં ધીરે-ધીરે દૂધ આપવાનું બંધ કરવું.

૮. પાડી/વાછરડી ૨-૩ અઠવાડીયાની થાય એટલે તેને કુણું ઘાસ, દાણ આપવાની શરૂઆત કરવી.

૯. બચ્ચું એક માસનું થાય ત્યારે દરરોજ ૧૦૦ગ્રામ જેટલું દાણ આપવાનું શરૂ કરવું અને દર માસે ૧૦૦ગ્રામ વધારતા જવું. એક વરસની પાડી/ વાછરડી થાય ત્યાર સુધીમાં દરરોજ ૧ કિલો સુધી દાણ આપવું.

૧૦. બચ્ચાના પેટનાં કોઠાર (રૂમેન)નો વિકાસ વહેલો થાય તે માટે ઉ અઠવાડીયાની ઉમરથી થોડું લીલું કુમળું ઘાસ અને માતાનાં વાણોવાળું ઘાસ ખવડાવવું.

૧૧. એક માસની ઉમરે મલાઈ વગરનું દૂધ અને પ્રોટીનયુક્ત દાણનું મિશ્રાણ બનાવી ધીમે-ધીમે દૂધનાં બદ્લામાં પાડી/ વાછરડીને આપી પાડી/વાછરડીઓનું મરણ પ્રમાણ ઘટાડી શકાય છે. કારણ કે આ ઉમરે ખોરાકનાં અભાવે મરણ સૌથી વધું જોવા મળે છે.

૧૨. બચ્ચાને પૂરતી કસરત તથા સૂર્યપ્રકાશ મળી રહે તે માટે સવાર ના સમયમાં વાડામાં થોડા સમય માટે છૂટા મુકવા.

૧૩. જન્મના એકવીસમાં દિવસે કૃમિનાશક દવા આપવી પછી દી થી ૮ મહિના સુધી દર મહીને અને ત્યાર બાદ એક વર્ષ અને દર વર્ષ આપવી.

૧૪. નાનાં બચ્ચાનાં વિકાસમા ભિન્નરલ પાવડર સારુ કામ કરે છે. ચાર માસની ઉમર પછીથી દૈનિક ૧૦-૧૫ ગ્રામ (એક ચમચી) પાવડર આપવાથી વિકાસ સારો થાય છે અને ચામડી નો રોગ નીવારી શકાય છે.

૧૫. પાડી/ વાછરડીની સારી માવજત કરીએ તો તેનું દૈનિક વજન ઓછામાં ઓછું ૪૦૦ થી ૫૦૦ ગ્રામ જેટલું વધે અને બે વર્ષ માં વજન ૨૫૦ ડિ. ગ્રામ થતા તે અવશ્ય તે વેતરે છે.

૨૦. પાડી નું વજન જોવા માટે નીચે આપેલા કેઢા પ્રમાણે દર અઠવાડીએ તની છાતી માપીને વજન જોવું.

૨૧. પાડીને/ વાછરડીને પાંચ માસની ઉમરે પ્રથમ વખત ગળસૂંદાની રસી મુકાવવી.અને ત્યાર બાદ દરવર્ષ ચોમાસા પહેલાં આ રસી મુકાવવી લેવી.

૨૨. પાડીને ચાર માસની ઉમરે પ્રથમ વખત ખરવા-મૌવાસા રોગ વિરોધી રસી મુકાવવી અને ત્યાર બાદ દર છ માસે નિયમિત આ રસી મુકાવવી.

૨૩. પોતાના ધરે કે તબેલામાં નાનાં બચ્ચાને પ્રેમથી હાથ ફેરવી બારીક નીરીકશણ કરવા થી કોઈ પણ ચામડીનો રોગ હોય તો ખબર પડી જાય છે. ઉપરાંત બચ્ચાનો વિકાસ પણ વધારે થાય છે.

૨૪. આજની પાડી આવતી કાલની લેસ અને આજની વાછરડી આવતી કાલની ગાય એ ન બુલવું જોઈએ એટલે જ્યારે જાનવર બિમાર જણાય ત્યારે યોગ્ય ઉપાય કરવો તથા જરૂર પડે તો ડોક્ટરની પણ સલાહ લેવી.

૨૫. પાડી/ વાછરડીઓ વેતરના ચિન્હો વત્તા ઓછા પ્રમાણમાં દર્શાવે છે. તેમ છતાં આવા ચિન્હો જણાય તે પછીના ૧૨થી ૨૪ કલાક સુધીમાં એક અથવા બે બીજદાન કરાવવાથી ગર્ભધારણ સફળતામાં પરિણામ સારુ મળે છે.

૨૬. સારી જાતવાન પાડી ઓને વેચશો નહિ અથવા લાગે બંધાવશો નહિ. પરંતુ તેમનો ધર આંગણે જ ઉછેર કરવો.